

” சுவமானம் (சுயமரியாதை) மற்றும் ஃபர்மான் (கட்டளை) ”

எப்பொழுதும் பாக்கியத்தை உருவாக்கும் தந்தை மூலமாக பிராப்தி ஆகியிருக்கும் தன்னுடைய பாக்கியத்தை சிந்தனை செய்து கொண்டே மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறீர்களா? ஏனென்றால் முழுக் கல்பத்தினுள் அனைத்தையும் விட உயர்ந்த பாக்கியத்தை இந்த நேரம் தான் பிராப்தி செய்கிறீர்கள். இந்த நேரம் தான் எப்பொழுதும் பாக்கியசாலி நிலையின் அனுபவம் செய்ய முடியும். எதிர்காலத்து புது உலகில் கூட அந்த மாதிரி பாக்கியம் பிராப்தி ஆகாது. அப்படியானால் எவ்வளவு தந்தை குழந்தைகளை உயர்ந்த பாக்கியசாலி என்று நினைக்கிறாரோ அந்த அளவே ஒவ்வொருவரும் தன்னை புரிந்து கொண்டு நடக்கிறீர்களா? இதைத் தான் சுவமானத்தில் (சுயமரியாதையில்) நிலைத்திருப்பது என்று கூறுவது. எண்ணம், சொல், செயல் மூன்றிலும் கவனம் வையுங்கள். ஒன்றோ எப்பொழுதும் சுவமானத்தில் இருப்பது, இன்னொன்று ஒவ்வொரு அடியிலும் தந்தையின் கட்டளைப்படி நடப்பது. சுவமானம் மற்றும் ஃபர்மான் (கட்டளை). இந்த இரண்டு விஷயங்கள் மேல் கவனம் வைக்க வேண்டும். கூடவே அனைவரின் நெருக்கத்தில் வரும்போது மரியாதை கொடுக்க வேண்டும்.

சுவமானத்தில் நிலைத்திருப்பதினால் எப்பொழுதும் விக்ன விநாஷக் (தடைகளை அழிக்கும்) நிலையில் இருப்பீர்கள். சுவமானம் என்றால் என்ன என்று அதை நல்ல முறையில் தெரிந்திருக்கிறீர்களா? எது தந்தையின் மகிமையாக இருக்கிறதோ அது தான் உங்களுடைய சுவமானம் ஆகும். ஒரே ஒரு மகிமையை நினைவில் வைத்தால் கூட சுவமானத்தில் இயல்பாகவே நிலைத்து விடுவீர்கள். சுவமானத்தில் நிலைத்து விடுவதினால் எந்த விதமான அபிமானம் அதாவது உடலின், புத்தியின், பெயரின், சேவையின் அபிமானம் மற்றும் விசேஷ குணங்களின் அபிமானம் தானாகவே முடிவடைந்து விடும். எனவே எப்பொழுதும் விக்ன விநாஷக் ஆக இருப்பீர்கள். அதே போல் சுவமானத்தில் நிலைத்திருப்பவர்கள் எப்பொழுதும் பணிவாக இருப்பார்கள். அபிமானம் இருக்காது ஆனால் பணிவு இருக்கும். இதன் மூலம் அனைவர் மூலமாக இயல்பாகவே எப்பொழுதும் மரியாதை கிடைக்கிறது. மரியாதை பெறுவதின் இச்சையிலிருந்து விலகியிருக்கும் காரணத்தினால் அனைவர் மூலமாக உயர்ந்த மரியாதை கிடைப்பதற்கான பாத்திரமாக ஆகிவிடுகிறார்கள். இது அனாதி நியமம் ஆகும். அனைவர் மூலமாக மரியாதை கேட்பதினால் கிடைக்காது. ஆனால் மரியாதை கொடுப்பதினால், சுவமானத்தில் நிலைத்திருப்பதினால், இயற்கை தாசிக்கு சமமாக, சுவமானத்தின் அதிகாரத்தின் ரூபத்தில் மரியாதை பிராப்தி ஆகிறது. மரியாதையின் தியாகத்தில் அனைவரின் மரியாதைக்குரியவர் ஆவதின் பாக்கியம் பிராப்தி ஆகிறது. எப்படி சுவமானத்தில் நிலைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த ஒரு ஜென்மத்தில் மட்டும் மரியாதை கிடைப்பதில்லை ஆனால் முழுக் கல்பத்தில் அரைக்கல்பம் தன்னுடைய இராயல் இராஜ குடும்பம் மூலமாக மற்றும் பிரஜை மூலமாக மரியாதை பிராப்தி ஆகிறது. மேலும் அரைக் கல்பம் பக்தர்கள் மூலமாக மரியாதை பிராப்தி ஆகிறது. இந்த அளவிற்கு கடைசி ஜென்மத்தில் சைத்தன்ய ரூபத்தில் தன்னால் பிராப்தி செய்திருக்கும் மரியாதையின் பிராப்தியை நீங்களே பார்க்கிறீர்கள். சைத்தன்ய தன்னுடைய ஜடச்சிலைகளை பார்க்கிறீர்கள் தான் இல்லையா. அப்படி முழுக் கல்பத்தில் பிரப்தி ஆகியிருக்கும் மரியாதையின் ஆதாரமாக என்ன ஆனது? அற்ப காலத்து அழியும் மரியாதையின் தியாகம் என்றால் சுவமானத்தில் நிலைத்திருப்பது பணிவானவராகி மரியாதை கொடுப்பதாகும். இந்த கொடுப்பது தான் பெறுவதாக ஆகிவிடுகிறது. மரியாதை கொடுப்பது என்றால் அந்த ஆத்மாவை ஊக்கம் உற்சாகத்தில் கொண்டு வந்து முன்னுக்கு வைப்பது. அற்ப காலத்து புண்ணியம் அற்ப காலத்தின் பொருளை கொடுப்பதினால் ஏற்படுகிறது மற்றும் அற்ப காலத்து சகயோகம் கொடுப்பதினால் ஏற்படுகிறது. ஆனால் இது நிரந்தர ஊக்கம், உற்சாகம் அதாவது குஷியின் பொக்கிஷம் மற்றும் தன்னுடைய சகயோகத்தினால் ஆத்மாவை நிரந்தரமாக புண்ணிய ஆத்மா ஆக்கிவிடுகிறது எனவே இது மிகப்பெரிய புண்ணியம் ஆகிவிடுகிறது. ஒரு ஜென்மத்தில் செய்த இந்த புண்ணியத்தின் பலன் முழுக் கல்பமும் கிடைக்கிறது. எனவே தான் மரியாதை கொடுப்பது என்றால் கொடுப்பது அல்ல ஆனால் பெறுவது என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. உலகியல் முறையில் கூட யாராவது புண்ணிய காரியம் செய்கிறார்கள் என்றால் அனைவரின் முன்பு மரியாதைக்குரியவராக ஆகிறார். ஆனால் இந்த உயர்ந்த புண்ணியத்தின் பலனாக பூஜைக்குரியவராகவும் மற்றும் மரியாதைக்குரியவராகவும் ஆகிறார். எனவே அந்த மாதிரி புண்ணிய ஆத்மாவாகி எப்பொழுதும்

புண்ணிய காரியம் செய்கிறேனா என்று உங்களை நீங்களே கேளுங்கள். மரியாதை கொடுங்கள் மற்றும் மரியாதை கிடைக்க வேண்டும் மேலும் என்னுடைய மரியாதை ஏன் வைக்கப்படவில்லை, இவருக்கு ஏன் வைக்கப்படுகிறது? நீங்கள் பெறுபவரா அல்லது கொடுப்பவரா? பெற வேண்டும் என்ற இந்த பாவனையும் ராயல் பிச்சைக்காரத்தனம் ஆகும். அப்படி சுவமானம் மற்றும் சம்மான் அதாவது மரியாதை. சுவமானத்தில் இருக்க வேண்டும், மரியாதை கொடுக்க வேண்டும்.

வேறு என்ன செய்ய வேண்டும்? ஒவ்வொரு அடியிலும் கட்டளைப்படி நடக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு அடியிலும் கட்டளைப்படி நடப்பவர்களின் எதிரில் முழு உலகமும் பலியாகிவிடுகிறது. கூடவே மாயாவும் தன்னுடைய வம்சத்தையும் சேர்த்து பலியாகிவிடுகிறது அதாவது அடிபணிந்து விடுகிறது. மாயா அடிக்கடி தாக்குகிறது என்றால் ஒவ்வொரு அடியிலும் கட்டளைப்படி நடக்கவில்லை என்பது நிரூபணமாகிறது. எப்பொழுதும் கட்டளைப்படி நடக்காத காரணத்தினால் மாயாவும் ஒரே வெட்டு இரண்டு துண்டு என்ற ரூபத்தில் பலியாவதில்லை. எனவே அடிக்கடி தாக்குதல் செய்கிறது. மேலும் அடிக்கடி நீங்கள் கதறுவதற்கான காரணம் ஆகிவிடுகிறது. மாயா வந்து விட்டது என்று கதறுதல் ஆனது இல்லையா. இன்று இந்த ரூபத்தில் வந்தது, இப்பொழுது என்ன செய்வது. மாயாவை அதாவது தடையை எப்படி அகற்றுவது? அப்படி ஒரே வெட்டில் இரண்டு துண்டு ஆகாத காரணத்தினால் மாயாவும் கதறுகிறது, நீங்களும் கதறுகிறீர்கள். எனவே கட்டளைப்படி நடங்கள். பின்பு மாயாவும் பலியாகிவிடும். நீங்கள் தந்தை மேல் பலியாகிவிடுங்கள். மாயா உங்கள் மேல் பலியாகிவிடும். அப்படி கட்டளைப்படி நடப்பது எவ்வளவு சுலபமான வழியாக ஆனது. சுவமானம் மற்றும் கட்டளை சுலபம் தான் இல்லையா. இதைக் கடைபிடிப்பதினால் பல ஜென்மங்களுக்கு கடினத்திலிருந்து விடுபட்டு விடுவீர்கள். இப்பொழுது சகஜயோகியாக இருக்கிறீர்கள் மற்றும் எதிர்காலத்தில் சகஜ வாழ்க்கை இருக்கும். அந்த மாதிரி சகஜ வாழ்க்கையை உருவாக்குங்கள். புரிந்ததா. நல்லது.

அந்த மாதிரி எப்பொழுதும் கட்டளைப்படி நடக்கக்கூடிய, எப்பொழுதும் சுவமானத்தில் இருக்கக்கூடிய, அற்பகாலத்தின் அழியும் மரியாதையை தியாகம் செய்யக்கூடிய, எப்பொழுதும் மரியாதைக்குரிய, பூஜைக்குரிய பாகத்தை பிராப்தி செய்யக்கூடிய, அந்த மாதிரி தந்தை மேல் எப்பொழுதும் பலியாகக்கூடிய ஆத்மாக்களுக்கு, எப்பொழுதும் அனைவருக்கும் மரியாதை கொடுத்து அன்பை பெறக்கூடிய அன்பிற்குரிய ஆத்மாக்களுக்கு பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் நமஸ்காரம்.

பாண்டவ சேனை யுத்த மைதானத்தில் இருக்கிறீர்களா? பாண்டவர்களை மகாவீரர்கள் என்று கூறுவார்கள். மகாவீர் என்றால் எப்பொழுதும் மாயாவை வென்றவர். மகாவீர் ஒருபொழுதும் மாயாவைக் கண்டு பயப்படுவதில்லை. மாறாக சவால் விடுகிறார். எந்த ரூபத்தில் மாயா வந்தாலும் ஆனால் பகுத்தறியும் சக்தியினால் மாயாவை பகுத்தறிந்து கொண்டே வெற்றி அடைபவராக ஆவார். அப்படியானால் பகுத்தறியும் சக்தி வந்து விட்டதா? மாயாவை தூரத்திலிருந்து வரும்பொழுதே பகுத்தறிந்து விடுகிறீர்களா அல்லது எப்பொழுது மாயா தாக்கத் தொடங்குகிறதோ அப்பொழுது பகுத்தறிக்கிறீர்களா? எவ்வளவிற்கு எவ்வளவு பகுத்தறியும் சக்தி வீரியமாக இருக்குமோ அந்த அளவு மாயாவை தூரத்திலிருந்தே விரட்டி விடுவீர்கள். ஒருவேளை வந்து விட்டது பின்பு விரட்டினீர்கள் என்றால் அதில் கூட நேரம் வீணாகி விடுகிறது. பின்பு வந்து வந்து சில நேரம் அமர்ந்தும் விடுகிறது. எனவே வரவே விடாதீர்கள். இன்றைய நாட்களில் தொலைநோக்கு பார்வை உடையவராக ஆவதின் பயிற்சி செய்ய வேண்டும். அறிவியல் சாதனங்கள் கூட தூரத்திலிருந்தே பகுத்தறிவதற்கான முயற்சி செய்கிறார்கள். முன்பு புயல் வந்தது பிறகு அதிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வது என்பது இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அப்படியல்ல. இப்பொழுதோ புயல் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற அதைத் தெரிந்து விரட்டுவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். எப்பொழுது அறிவியலும் முன்னேறிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்றால் அமைதியின் சக்தி எவ்வளவு முன்னேற வேண்டும். தூரத்திலிருந்தே விரட்டுவதற்காக எப்பொழுதும் மூன்று காலத்தையும் தெரிந்த நிலையில் நிலைத்திருங்கள். ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் முன்று காலங்களினால் பாருங்கள். என்ன விஷயம்? தற்சமயத்து ரூபம் என்ன, மேலும் முன்பும் இந்த ரூபத்தில் வந்திருந்தது. மேலும் இப்பொழுது வந்திருக்கும் அதை எப்படி அழிப்பது? அப்படி மூன்றையும் பார்ப்பதினால் ஒருபொழுதும் மாயாவின் தாக்குதல் தோல்வி அடையச்செய்வதற்கு காரணமாக இருக்காது. ஆனால் மூன்று காலத்தையும் தெரிந்தவராகி பார்ப்பதில்லை, நிகழ்காலத்தைப் பார்க்கிறீர்கள். எனவே சில நேரம் தோல்வி, சில நேரம் வெற்றி ஏற்படுகிறது. எப்பொழுதும் வெற்றி அடைபவராக ஆவதில்லை. மூன்று காலங்களையும் தெரிந்த நிலையில் நிலைத்திருப்பவரிடமிருந்து ஒருபொழுதும் மாயா தப்பித்து கொள்ள முடியாது. ஒருவேளை அடிக்கடி மாயாவின் தாக்குதல் நடந்து கொண்டே இருக்கிறது என்றால் அதீந்திரிய சுகத்தின் அனுபவத்தை விரும்பினாலும் செய்ய முடியாது.

அதீந்திரிய சுகம் சங்கமயுகத்தின் வரதானம் என்று வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது - இது வேறு எந்த யுகத்திலும் இருப்பதில்லை. இது இப்பொழுதிற்கான அனுபவம். எனவே ஒருவேளை அதீந்திரிய சுகத்தை அனுபவம் செய்யவில்லை என்றால் பிராமணன் ஆகி என்ன செய்வீர்கள்? பிராமணனின் விசேஷமாகிய அதீந்திரிய சுகத்தை அனுபவம் செய்யவில்லை என்றால் ஒன்றுமே இல்லை. இந்தக் காரணத்தினால் எப்பொழுதும் நான் அதீந்திரிய சுகத்தில் இருக்கிறேனா என்று பாருங்கள்.

தனிப்பட்ட சந்திப்பு -

1) அதீந்திரிய சுகத்தில் இருப்பவர்களின் அடையாளம்

அதீந்திரிய சுகத்தில் இருப்பவர்கள் ஒருபொழுதும் அற்ப காலத்து இந்திரியங்களின் சுகத்தின் பக்கம் ஈர்க்கப்பட மாட்டார்கள். எப்படி ஏதாவது ஒரு செல்வந்தன் பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கும் போது எந்தப் பொருளின் பக்கம் ஈர்க்கப்படுவதில்லை. ஏனென்றால் அவர் முழுமையாக நிரம்பியவராக இருக்கிறார். இதே முறையில் அதீந்திரிய சுகத்தில் இருக்கக்கூடியவர் இந்திரியங்களின் சுகத்தை விஷத்திற்கு சமமாக நினைப்பார். விஷத்தின் பக்கம் யாராவது ஈர்க்கப்படுவார்களா என்ன? அப்படி இந்திரியங்களின் சுகத்திலிருந்து எப்பொழுதும் விலகியிருப்பார்கள். கடின உழைப்பு செய்ய வேண்டியதாக இருக்காது, ஆனால் ஞானம் நிறைந்தவராக இருக்கும் காரணத்தினால் அவரின் எதிரில் அது துச்சமாகத் தென்படும். ஒருவேளை காலப்போக்கில் இந்திரியங்களின் சுகத்தின் பக்கம் ஈர்க்கப்படுகிறார் என்றால் அதீந்திரிய சுகத்தின் அனுபவத்தில் ஏதோ குறை இருக்கிறது என்று நிரூபணம் ஆகிறது. இச்சை இருக்கிறது ஆனால் பிராப்தி இல்லை. விருப்பம் வைத்திருப்பவராக இருக்கிறார் ஆனால் குழந்தை அல்ல. குழந்தை என்றால் அதிகாரி. இது பிராப்தி ஆக வேண்டும் என்ற இந்த இச்சையில்லை ஆனால் பிராப்தி இருக்கிறது என்ற இந்த அதிகாரத்தின் குடியில் இருப்பவர். எப்பொழுதும் இந்த அதீந்திரிய சுகத்தில் இருங்கள். இந்திரியங்களின் சுகத்தின் அனுபவத்தை எத்தனை ஜென்மங்களாக செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதிலிருந்து என்ன பிராப்தி ஆனது என்ற ஞானமும் இருக்கிறது இல்லையா? என்ன பிராப்தி ஆனது? சம்பாதித்தீர்கள் மற்றும் இழந்தீர்கள். எப்பொழுது இழக்கவே தான் வேண்டும் என்றால் பின்பு இப்பொழுதும் அதன் பக்கம் ஏன் ஈர்க்கப்படுகிறீர்கள்? அதீந்திரிய சுகத்தின் பிராப்திக்கான நேரம் இப்பொழுது கூட கொஞ்சம் இருக்கிறது. இது இப்பொழுது இல்லையென்றால் ஒருபொழுதும் கிடைக்காது. இதனுடைய வியாபாரத்தை இப்பொழுது செய்யவில்லை என்றால் ஒருபொழுதும் செய்ய முடியாது. இருந்தும் விடலாமா, விட வேண்டாமா என்று யோசித்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். விட்டால் விடுபடும் என்று தந்தை கூறுகிறார். அதற்கு விடுபடுவதே இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். அவரே பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார் பின்பு விடுபடுவதில்லை என்று கூறுகிறார். படைப்பவரே நீங்கள் தான் இல்லையா. அடிக்கடி தட்டுதொமாறாதீர்கள்.

2) எப்பொழுதும் ஆடாது அசையாமல் இருப்பதற்கான விசேஷ தாரணை

எப்பொழுதும் குணத்தை கிரகிப்பவராக ஆகுங்கள். இப்பொழுது ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் குணத்தை கிரகிப்பவராக ஆனீர்கள் என்றால் குழப்பத்தில் வர மாட்டீர்கள். குணத்தை கிரகிப்பவர் என்றால் நன்மை பயக்கும் பாவனை உள்ளவர். அவகுணத்தை பார்ப்பதினால் நன்மையின்மையின் பாவனை மற்றும் குழப்பத்தில் இருப்பார்கள். அவகுணத்திலும் குணத்தை பார்ப்பது இதைத் தான் குணத்தை கிரகிப்பவர் என்று கூறுவது. அவகுணத்தை பார்த்தும் தனக்கு குணத்தை எடுக்க வேண்டும். அவகுணம் உடையவர்களிலிருந்து எப்படி இவர் அவகுணத்தில் திடமாக இருக்கிறார் இதைப் போல் நான் குணத்தில் திடமாக இருக்கிறேன் என்று குணத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். குணத்தை கிரகிப்பவராக ஆகுங்கள் மற்றும் அவகுணத்தை கிரகிக்காதீர்கள்.

3) ஆத்மாவை சக்திசாலியாக ஆக்கக்கூடிய உணவு குடியாகும்.

குஷி மாதிரி சத்துணவு இல்லை என்று கூறுகிறார்கள் இல்லையா. குஷியிலிருப்பவர் சக்திசாலியாக இருப்பார். நாடகம் என்ற கேடயத்தை மிக நன்றாக காரியத்தில் கொண்டு வருவதினால் எப்பொழுதும் குஷியில் இருப்பீர்கள், வாடிப்போக மாட்டீர்கள். ஒருவேளை எப்பொழுதும் நாடகத்தின் நினைவிலிருந்தீர்கள் என்றால் ஒருபொழுதும் சோர்வடைய முடியாது. குஷி எப்பொழுதும் புத்தியில் ஞானத்தின் ரூபத்தில் இல்லை. எந்த மாதிரியான காட்சியாக இருந்தாலும் அதிலிருந்து நம்முடைய நன்மையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பின்பு எப்பொழுதும் குஷியாக இருப்பீர்கள். இந்தக் குஷி தான் ஆத்மாவை சக்திசாலி ஆக்கக்கூடிய உணவாகும்.

இந்த மாதிரி உயர்ந்த பூமியில் வருவது என்றால் பாக்கியசாலி ஆவதாகும். இதே பாக்கியத்தை எப்பொழுதும் நிலைத்திருக்கச் செய்வதற்காக எப்பொழுதும் கவனம் மற்றும் நிலை ஒரே சீராக இருக்கட்டும். ஒரே சீரான நிலை என்றால் ஒருவரின் ரசனையிலேயே இருப்பது மேலும் வேறு எந்த ரசனையும் தன் பக்கம் இழுக்காமல் இருப்பது. ஒருவேளை வேறு ஏதாவது ரசனையில் புத்தி செல்கிறது என்றால் ஒரே சீராக இருக்க முடியாது.

தந்தைக்குச் சமமாக தன்னை ஞானம் நிறைந்தவர் அதாவது ஞானக்கடல் என்று அனுபவம் செய்கிறீர்களா? ஞானம் நிறைந்தவர் என்றால் எப்பொழுதும் சத்திய காரியம் செய்பவர், வீணானவை செய்ய மாட்டார். எப்பொழுது சத்தியமான தந்தையின் குழந்தை சத்யக ஸ்தாபனை செய்கிறீர்கள் என்றால் காரியமும் சத்தியமாக இருக்க வேண்டும். சொல், செயல், எண்ணம் அனைத்தும் சத்தியமாக இருக்க வேண்டும். இதைத் தான் தந்தைக்குச் சமமான மாஸ்டர் ஞானம் நிறைந்த அதாவது ஞான சொரூப நிலை என்று கூறுவது. நல்லது.

வரதானம் - ஒவ்வொரு காரியத்தின் சுமையை தந்தையிடம் விட்டு விட்டு சுயம் டிரஸ்டியாகி இருக்கக்கூடிய டபுள் லைட் பரிஷ்தா ஆகுக.

தையியம் வைக்கக்கூடிய குழந்தைகளுக்கு பாப்தாதா எப்பொழுதும் உதவி செய்கிறார். குழந்தைகள் உயர்ந்த எண்ணத்தை வைக்கிறார்கள், மேலும் தந்தை ஆஜராகிவிடுகிறார். அனைத்து காரியங்களை தந்தையிடம் ஒப்படைத்து மட்டும் விடுங்கள். தன் மேலே பொறுப்புக்களின் சுமையை எடுக்காதீர்கள், டிரஸ்டியாகி இருந்தீர்கள் என்றால் எப்பொழுதும் டபுள் லைட் பரிஷ்தா ஆகி லேசாக பறந்து கொண்டே இருப்பீர்கள். இதயம் சுத்தமாக இருக்கிறது என்றால் விரும்பியது கிடைத்து விடும்.

சுலோகன் - ஊக்கம் உற்சாகத்தின் இறக்கை உடன் இருக்கிறது என்றால் பறக்கும் கலையில் பறந்து கொண்டே இருப்பீர்கள்.